

Üç gözyaşı: Sadakat, ihlâs ve tesanüd

Batman'dan Abdullah TUNÇ: “Sadakat, ihlâs ve tesanüd kavramlarını açıklar mısınız?”

Risâle-i Nur'un üç sacayağı, üç gözyaşı damlası, Bediüzzaman'ın üzerinde titrediği üç ahlâkî yükümlülük: Sadakat, ihlâs ve tesanüddür.

Sadakat, hakka bağlılık, hakikate tarafgir olmak, 'O ne diyorsa doğrudur!' demek ve bunu hayat prensibi yapmaktır!

Hazret-i Ebu Bekiri's-Sıddîk'i (ra) sıddıkiyet makamına ulaştıran basamak, hiç tereddüt etmeden söylediği “O söylemişse doğrudur!” sözü ve bu sözü inanç ve hayat prensibi haline getirmesidir.

Sadakat, sözde de, özde de doğruluktur.

Sıddıkiyet makamına ulaştırır.

Peygamber Efendimiz (asm) buyuruyor ki: “Doğruluk insanı iyiliğe götürür, iyilik cennete götürür. Kişi, doğru söyler ve doğru söyleye söyleye sonunda Allah katında sıddık diye kaydedilir.” 1

İhlâs sadakati; sadakat tesanüdü gerekli kılar!

İhlâs 'amelimizdeki rıza-yı İlâhî' kaygısıdır. 2

Bu en ulvî kaygının, Risâle-i Nur hakikatleri üzerinde meydana getirdiği derin bağlılığa, “O ne diyorsa doğrudur!” prensibine, ona aklımızı ve fikrimizi karıştırmadan teslim olmaya “sadakat” diyoruz.

Merhum Zübeyir Ağabey, Üstad Hazretlerinin hizmetinde bulunduğu ilk günlerde ona lâıyıkıyla hizmet edemeyeceğim, hizmette kusur edeceğim diye çok telâş etmiş. Ceylan Ağabey ona demiş ki:

“Zübeyir! Sen Üstadın emrine aklını karıştırma yeter! Hizmet edersin! Üstad gecenin üçünde eline bir mektup tutuştursa ve git bunu valiye ver dese, sen sabah olsun da vereyim dersen olmaz! Aklını karıştırmayacaksın!”

Çünkü sabah olsun da vereyim düşüncesi sadakate uymaz.

İhlâs ve sadakat sahiplerinin, tesanüd içinde olmaları ise Allah'ın emridir.

Kur'ân'ın, "Çekişip durmayın; sonra cesaretiniz kırılır, kuvvetiniz elden gider." 3 emri ihlâs ve sadakat sahiplerinedir.

Keza Peygamber Efendimiz'in (asm), "Mü'minin mü'mine bağlılığı, taşları birbirini sımsıkı tutan bina gibidir." 4 sözü de ihlâs ve sadakat sahibi mü'minleredir.

Âyet ve hadislerde geçen tesanüd emrini Bediüzzaman "fena fi'l-ihvan", yani "tefani" kavramı ile açıklamıştır.

Tefani sırrını Bediüzzaman şöyle açıklıyor: "Birbirinde fâni olmaktır. Yani, kendi hissiyat-ı nefsanîyesini unutup, kardeşlerinin meziyat ve hissiyatıyla fikren yaşamaktır." 5

İşte tesanüdün zemininde böyle bir tefani ahlâkı yatıyor.

Nur Talebelerinin ihlâs, sadakat ve tesanüd imtihanı hiçbir zaman bitmedi, bitmeyecek.

'O şöyle demiş, bu böyle demiş' kaygan zemini üzerinde yaşanan kırılmalar, darılmalar, kopmalar hep bu imtihanın parçaları.

O öyle, bu böyle demese de imtihan başımızda hep var olacak; kimse endişe etmesin!

Eğer bu üç gözyaşı kavramı önemli ise, Allah'ın rızasını mucip ise, Resulullah'ın (asm) müşfik nazarı bu üç kavramın üzerinde dönüyorsa, Üstadın duâsı bu üç kavram üzerinde gözyaşına dönüşmüşse, bu kavramlarla imtihanımız olacak bizim!

İmtihan dünyasıdır; yeri gelir fitneler olur, lâflar dolaşır moralleri bozar, hatalar ve kusurlar birer küfür alâmeti gibi affedilmez birer cürüm sayılır!

Ve biz, ihlâs, sadakat ve tesanüd sınavına böyle gireriz.

Hepimizin birbirimizin duâsına ihtiyacımız var.

Şu satırlara bir bakın; her cümlesinden Bediüzzaman'ın gözyaşları damlamıyor mu? "Aziz, sıddık kardeşlerim. Sizdeki ihlâs ve sadakat ve metanet, şimdiki ağır sıkıntılarda birbirinizin kusuruna bakmamaya ve setretmeye kâfi bir sebeptir. Risâle-i Nur zinciriyle kuvvetli uhuvvet öyle bir hasenedir ki, bin seyyeyi affettirir." 6

"Kasemle temin ederim ki, sekiz gündür Nurun iki rüknü zâhirî birbirine nazlanmak ve teselli yerine hüznü vermek olan ehemmiyetsiz hadisenin, bu sırada benim kalbime verdiği azap cihetiyle, 'Eyvah, eyvah! El'aman, el'aman! Yâ Erhamerrâhimîn, medet! Bizi muhafaza eyle. Bizi cin ve insî şeytanların şerrinden kurtar. Kardeşlerimin kalplerini birbirine tam sadakat ve muhabbet ve uhuvvet ve şefkatle doldur!' diye hem ruhum, hem kalbim, hem aklım feryat edip ağladılar." 7

Dipnotlar:

1- Buharî, Edeb 69; Müslim, Birr 102, 103, (2606, 2607); Muvatta, Kelâm 16, (2, 989); Ebu Davud, Edeb 88, (4989); Tirmizi, Birr 46, (1972).

2- Lem'alar, s. 164,

3- Enfâl Sûresi: 8:46.

4- Buharî, Salât: 88; Edeb: 36; Mezâlim: 5; Müslim, Birr: 65; Tirmizî, Birr: 18; Nesâî, Zekât: 67; Müsned, 4:405, 409.

5- Lem'alar, s. 166,

6- Şuâlar, s. 292.

7- Şuâlar, s. 428.